

sages af fede Fraser om hæderlige Borgere af anden Klasse og den Slags. Vi har i sin Tid under Grundlovsforhandlingerne tilbudt, gennem et enkelt Medlem af Folketinget og mig, at danne Landstinget paa Grundlag af en Alderscensus og Kommuneskat, og her i Landet er det fra alle demokratiske Partiers Side anerkendt, at vor kommunale Valglov hviler paa lige og almindelig Valgret, skønt der til Valgretten fordres Kommuneskat, og den tidligere Konseilspræsident havde jo foreslaaet et Landsting, der ligeledes var valgt af Folk, som havde betalt Kommuneskat. Naar vi — Højre og Frikonservative her i Tinget — nu til Slut har tilbudt Grundlovsparterne og Regeringen at gaa med til Forhandling om et Forslag, hvorefter Valgretten til Landstinget hvilede paa en Alderscensus og Statskat, vil jeg nok spørge det ærede Medlem og andre, hvorfor det, naar det i Kommunerne kaldes lige Valgret, skønt betalt Kommuneskat er en Betingelse for Valgretten, saa ikke kan kaldes lige Valgret, naar Statskat kræves som Betingelse for Valgret til Landstinget. Det, som gaar igennem alle demokratiske og radikale Blade her i Landet: Højre og de Frikonservative er ikke kommet med, fordi de ikke har villet gaa ind paa det Grundlag, vi har valgt —, det holder ikke Stik. Jo, vi har villet ind paa det, vi har gentagne Gange tilbudt at gaa ind paa det Grundlag, og til Trods derfor er en Forhandling med os blevet afvist. Det ærede Medlem kan ikke komme og sige, at vi har fastholdt Privilegierne for Højre og derfor er blevet sat udenfor Spillet.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede 9de kongevalgte Medlem (Enevold Sørensen), Ordføreren for Flertallet, har skildret og udviklet, hvorledes de Ændringer til Regeringsforslaget, som nu foreligger, er blevet til, og om end der kunde være visse Ting, jeg vilde have udtrykt og skildret anderledes, skal jeg ikke opholde mig derved. Jeg vil kun gerne have Lov til at sige, at Forslaget, som det her foreligger, jo har vist Berettigelsen af, hvad der baade i Folketinget og her blev sagt, at Opretholdelsen af Enmandskredse var noget for Folketinget fundamentalt, noget, som under Hensyn baade til Indholdet og til den Maade, hvorpaa hele Grundlovsforhandlingen var foregaaet, ikke kunde fraviges nu. Naar den ærede Ordfører for Flertallet sagde, at ogsaa det Forslag, som her foreligger, forbinder Valg i En-

mandskredse med Forholdstalsvalg, saa kan dette ikke forstås i den Betydning af Ordene, som vi almindelig har anvendt. Det ærede Medlem sagde, at dette Forslag ikke sammenblander to Metoder: saaledes som Regeringens Forslag, men det anvender to forskellige Valgmaader paa forskellige Omraader. Det, Regeringens Forslag tilsigtede, var ikke at sammenblende to Valgmaader, men at forbinde dem ved at bringe den ene Valgmaade ind under den andens Synspunkt, og jeg maa selvfølgelig stadig tro, at det havde været rigtigt og klogt, om man var gaaet med til at gennemføre dette Forslag. Vel er det muligt, at ogsaa det af Regeringen forelagte Forslag maatte betragtes som en midlertidig Valglov, fordi det prøvede noget nyt — det er muligt, at det første Valg foretaget under den af Regeringen foreslaaede Valgform vilde have vist, at Revision var nødvendig —, men jeg tror, at Regeringens Forslag, som det forelaa da, vilde have haft den Fordel, at det havde budt alle Partier under den fremtidige Forhandling, ogsaa om selve Valglovsspørgsmaalet, større Sikkerhed for en retfærdig forholdsmæssig Repræsentation, end den nu foreslaaede Ordning byder dem. Jeg siger udtrykkelig: større Sikkerhed, thi enhver Valgmaade er udsat for Tilfældets Luner. Der er ikke anvist nogen Valgmaade endnu, om hvilken man kan sige, at dens Resultat paa Forhaand er givet, selv om man tilnærmelsesvis kender de samlede Talstørrelser, der bliver at operere med. Men om det Forslag, som nu foreligger, udtalte den ærede Ordfører — og andre, som har talt, har gentaget dette —, at den var midlertidig, og i Betænkningen er ogsaa dette stærkt fremhævet. Jeg vil gerne nævne selv de Ord i Betænkningen, hvori dette er udtrykt: „I det hele føler Flertallet sig overbevist om, at dets Forslag intet foregriber i nogen Retning, men lader enhver Mulighed aaben for, hvad Veje man senere vil gaa. Der er lige Adgang til med Tiden at gaa til Forholdstalsvalg i større Kredse hele Landet over, som til at vende tilbage til Enkeltmandskredse overalt — i saa Tilfælde med en almindelig Omregulering af Kredsene —, og skulde fremtidige Overvejelser føre til Ønsket om Tillægsmandater, vilde ogsaa disse kunne tilføjes, uden at noget nu er foregrebet.“ Dette er uimodsigelig rigtigt. Det er denne Valgordnings Fordel, at den intet som helst foregriber, at den ikke forud giver nogen enkelt af de